

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko kokoverestä valmistettuun, verensiirtoon tarkoitettuun veriplasmaan, jonka valmistuksessa käytetään teollista prosessia, soveltaa samanaikaisesti 6.11.2001 annetun direktiivin ⁽¹⁾ [sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2004 annetulla direktiivillä ⁽²⁾] ja 27.1.2003 annetun direktiivin ⁽³⁾ säännöksiä keräämisen ja tutkimisen ohella myös käsittelyn, säilytyksen ja jakelun osalta; voidaanko tässä tulkita 6.11.2001 annetun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan sääntöä siten, että sen perusteella vain lääkkeitä koskevaa yhteisön säännöstöä sovelletaan tuotteeseen, joka kuuluu samanaikaisesti myös toisen yhteisön säännöstön soveltamisalaan, ainoastaan siinä tapauksessa, että viimeksi mainittu säännöstö ei ole yhtä tiukka kuin lääkkeitä koskeva säännöstö?

2) Onko 27.1.2003 annetun direktiivin 4 artiklan 2 kohdan säännöksiä tulkittava, tarvittaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan valossa, siten, että niiden mukaan on sallittua pitää voimassa tai ottaa käyttöön sellaisia kansallisia säännöksiä, joiden perusteella on perusteltua poiketa joko kokonaan tai osittain 6.11.2001 annetun direktiivin säännöksistä ja erityisesti niistä, joiden mukaan lääkkeiden kaupan pitäminen edellyttää ainoastaan ennakkoon myönnettävää markkinoille saattamista koskevaa lupaa, koska kyseisten kansallisten säännösten mukaan veriplasmaan, jonka valmistuksessa on käytetty teollista prosessia, sovelletaan tiukempaa järjestelmää kuin mitä lääkkeisiin sovelletaan, ja mikäli vastaus on myönteinen, millä edellytyksillä ja missä määrin?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67).

⁽²⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/27/EY (EUVL L 136, s. 34).

⁽³⁾ Laatu- ja turvallisuusvaatimusten asettamisesta ihmisveren ja veren komponenttien keräämistä, tutkimista, käsittelyä, säilytystä ja jakelua varten sekä direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta 27.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/98/EY (EUVL L 33, s. 30).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos vyriausio administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 14.11.2012 — UAB 4finance v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-515/12)

(2013/C 26/62)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausio administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: UAB 4finance

Vastapuolet: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ja Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽¹⁾ liitteessä I olevaa 14 kohtaa tulkittava siten, että pyramidi-myyntijärjestelmän luomista, käyttämistä tai edistämistä on kaikissa olosuhteissa pidettävä harhaanjohtavana kaupallisena menettelynä ainoastaan, kun kuluttajan on tehtävä suoritus saadakseen korvauksen etupäässä muiden kuluttajien värvämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta?

2) Jos on niin, että kuluttajan on tehtävä suoritus saadakseen oikeuden korvaukseen, vaikuttaako tämän suorituksen, jonka kuluttaja tekee saadakseen korvauksen etupäässä muiden kuluttajien värvämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta, suuruus siihen, että pyramidi-myyntijärjestelmää pidetään direktiivin liitteessä I olevassa 14 kohdassa tarkoitettuna harhaanjohtavana kaupallisena menettelynä? Voidaanko kuluttajien maksamaa osallistumismaksua, joka on täysin symbolinen ja maksetaan kuluttajien henkilöllisyyden tunnistamiseksi, pitää suorituksena, jonka vastineeksi kuluttaja saa mahdollisuuden direktiivin liitteessä I olevassa 14 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen?

3) Onko direktiivin liitteessä I olevaa 14 kohtaa tulkittava siten, että merkitystä on ainoastaan sillä seikalla, että korvaus maksetaan järjestelmään jo rekisteröityneelle kuluttajalle etupäässä muiden kuluttajien värvämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta, vai onko merkitystä myös sillä, missä määrin korvaukset, jotka maksetaan järjestelmään kuuluville kuluttajille uusien kuluttajien värvämisestä, rahoitetaan uusien jäsenten maksamilla osallistumismaksuilla, jotta pyramidi-myyntijärjestelmää voidaan pitää harhaanjohtavana kaupallisena menettelynä? Tässä tapauksessa kysytään, onko pyramidi-myyntijärjestelmään jo rekisteröityneille kuluttajille maksetut korvaukset rahoitettava kokonaan tai suurimmaksi osaksi uusien jäsenten osallistumismaksuilla?

⁽¹⁾ EUVL L 149, s. 22.